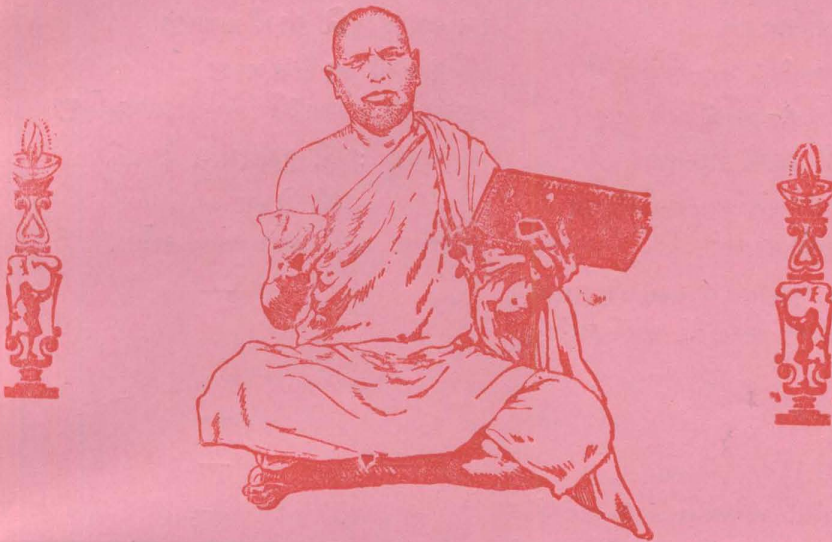

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

Shree Atmanand Prakash

પરમેશાત્મ સસ્યસ્યાનુભૂ તિરુપજાયતે ।

વિવેકાન્ પરમાચ્છાસ્ત્રાન્ સર્વકલ્યાણમન્દિરમ્ ॥

* વિવેક એ પરમ શાસ્ત્ર છે, એના આશ્રયથી પરમેશ્વરરૂપ પરમ સત્યની અનુભૂતિ થાય છે, જે સર્વ કલ્યાણનું મહામન્દિર છે.

* Viveka Discrimination) is the best Shashtra (scripture), by resorting to which, the highest reality in the form of the supreme Soul is realized. This realization is the abode of absolute welfare.

પુસ્તક : ૯૩

卐

અંક : ૧૧/૧૨

આવણુ-બાહરવો-આસો

卐

સપ્ટેમ્બર-ઓક્ટોબર-૯૬

આત્મ સંવત : ૧૦૦

વીર સંવત : ૨૫૨૨

વિક્રમ સંવત ૨૦૫૨

અ નુ ક ં મ શિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	નૂતન વર્ષાભિનંદન	રચાયતા : મુનિ લક્ષ્મીસાગરજી	૫૩
(૨)	દ્વિવાળી પર્વનું મહત્વ અને રિદ્ધિ-સિદ્ધિ	મુનિરાજશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી પ્રવચનકાર : આશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી	૫૪
(૩)	આત્માની દેહથી ભિન્નતા	અનુવાદક : શ્રી કુમારપાળ દેસાઈ	૫૬
(૪)	નૂતન વર્ષ અને આત્મ-નિરીક્ષણ	શ્રી શ્રેયસ	૫૯
(૫)	કર્મરાજની કરામત	સંકલન : કાંતિલાલ આર. સલોત	૬૧
(૬)	શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા (ભાવનગર) દ્વારા સ્કોલર વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનનું બહુમાન	—	૬૫
(૭)	સાભાર સ્વીકાર	—	૬૬
(૮)	કલ્યાણનાં સૂત્રો	—	૬૮
(૯)	જૈન ધર્મથી અધોગતિ કે ઉન્નતિ ?	—	ટાઈટલ પેજ-૩

આ સભાના નવા ચેટ્રનશ્રીઓ

- ✓ શ્રી ચેતનકુમાર ચંદુલાલ શાહ — ભાવનગર
- ✓ શ્રી વિનોદરાય સવાઈલાલ સરવૈયા — ભાવનગર

આ સભાના નવા આજીવન સભ્યશ્રીઓ

- ✓ શ્રી જેન્તીલાલ કલ્યાણજીભાઈ ખુદશાવાળા — ભાવનગર
- ✓ શ્રી જસવંતરાય દલીચંદ શાહ — ભાવનગર
- ✓ શ્રી ચંદુલાલ અમૃતલાલ શાહ — ભાવનગર
- ✓ શ્રી હર્ષદરાય ત્રિભોવનદાસ શાહ — ભાવનગર
- ✓ શ્રી નરેન્દ્રકુમાર પ્રતાપરાય પારેખ — ભાવનગર
- ✓ શ્રી રતિલાલ લાલભાઈ શાહ — અમદાવાદ

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીસરાંદ શાહ

નૂતન વર્ષાભિનંદન

[ગાંઠ કાન્તા]

આત્માનંદે જગત વિલસે, આત્મા કેરા પ્રકાશે,
સંસ્કારોથી વિમલ ગતિ હો, સર્વ દેયા સુહાસે;
સાચી સિદ્ધિ પ્રગટ અરપી; દીપમાલા મહાન.
લખિય સ્વામી શુભકર બને, ગૌતમ જ્ઞાનવાન. (૧)

જેવી પ્રીતી પ્રબળ ધરતી, વલ્લભે રમ્ય નારી,
દીપે નાખે સરવ નિજતું, જેમ બદોત વારી;
એવી પામે જિનવર વિષે, ભાવના પ્રેમ ભક્તિ,
સર્વે અર્પે જિનવર પદે, પ્રાપ્ત હો દિવ્ય શક્તિ. (૨)

સત્પાત્રોને મદદરૂપ હો, ધર્મ સેવા બળવો,
સન્માગી હો સમરૂપ બની, ધર્મ-ગીતો ગબવો;
દીપે દીપે નવલ વરસે, દિવ્ય સંદેશ પામે,
અન્યે અર્પે વિવિધ રસના, પ્રાપ્ત હો ભવ્ય કામો. (૩)

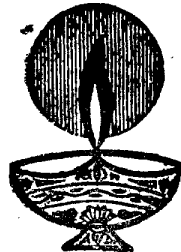
(અનુષ્ટુપ)

આત્માનંદ - પ્રકાશથી, હઠાવો અધકારને,
જ્ઞાનની ભવ્ય દહાણીથી, ફેલાવો શ્રેષ્ઠ સારને; (૪)

દિવ્ય શક્તિ મહા અર્પે, ઉષા નૂતન વર્ષની,
લક્ષ્મી સાગર ભવ્ય બાગતી, આશા શુભ ઉત્કર્ષની. (૫)

— રચયિતા — મુનિ લક્ષ્મીસાગરજી

[આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ૫૭ માંથી સાભાર]

શ્રી | આત્માનંદ પ્રકાશ

૧૪૧

દિવાળી પર્વનું મહત્વ અને રિદ્ધિ-સિદ્ધિ

સુનિરાજશ્રી લક્ષ્મીચાંદરજી (ચણ)

દિવાળી પર્વના દિવસોમાં ભગવાન મહાવીર પ્રભુનું આદેશ-ઉપદેશને ધ્યાનમાં રાખી જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્રની આરાધનાના ચોપડાનું આપણે સહુ શારદાપૂજન કરીએ અને જીવન ધન્ય બનાવીએ.

લૌકિકદૃષ્ટિએ દિવાળીપર્વની પ્રવૃત્તિ માટે જુદા જુદા અનેક હેતુઓ પ્રસિદ્ધ છે, પરંતુ લોકોત્તર-દૃષ્ટિએ જૈનદર્શનના મતવ્ય પ્રમાણે દિવાળીપર્વના પ્રવર્તનનું મુખ્ય કારણ શ્રમણ ભગવાન મહાવીર પ્રભુનું નિર્વાણ છે.

દિવાળીના દિવસે ચોપડાપૂજનની શરૂઆત કરતાં જૈન વેપારીભાઈઓ ગૌતમસ્વામીની લગ્નિધિ, શાલિભદ્રની રિદ્ધિ, અભયકુમારની બુદ્ધિ અને કયવન્ના શેઠના સૌભાગ્ય માટેની માંગણી કરે છે. આ માંગણી તો ભક્તિ પ્રકારની છે. વસ્તુની પ્રાપ્તિ માટે માત્ર ઈચ્છાની નહીં પણ સાથોસાથ ઉપાસનાની પણ આવશ્યકતા છે.

ગૌતમસ્વામીએ અનેક લગ્નિધિઓ પ્રાપ્ત કરી હતી. પણ તેની પાછળ મહાન તપની આરાધના હતી. તપ કર્યા શિવાય ચોપડામાં ગૌતમસ્વામીની લગ્નિધિ પ્રાપ્ત થયે એમ લખવાથી લગ્નિધિઓ પ્રાપ્ત થતી નથી. જેને લગ્નિધિ જોઈએ તેણે તપ કરવું જ રહ્યું આવા શુદ્ધ તપની સાથે સાથે સ્વસ્થતા, પ્રસન્નતા અને વિજીરૂદ્ધતા આપોઆપ આવતાં જ બળે છે. આવા તપસ્વીઓ માર્ગે કે ન માર્ગે તો પણ લગ્નિધિઓ તેને મળે જ છે.

શાલિભદ્રની રિદ્ધિના મૂળમાં તેની જ્ઞાનવૃત્તિ

કારણભૂત હતી. પૂર્વજન્મમાં જ્ઞાન અને સંસ્કાર ન હોવા છતાં, માતા પાસે રહીરહીને ખાવા માટે તૈયાર કરાવેલી ખીર, જરાએ આંગ્રકો ખાવા શિવાય સુનિરાજના પાત્રામાં-ઉદ્ધાસ અને ભાવ-પૂર્વક વહોરાવી દીધી હતી. શાલિભદ્રે રિદ્ધિ-સિદ્ધિ મેળવવા અર્થે આ ક્રિયા ન કરી હતી પણ નિર્મળતા અને ભક્તિભાવે આ કાર્ય કર્યું હતું જેના ફળરૂપે રિદ્ધિ ન ઇચ્છી હોવા છતાં બીજા જન્મમાં તેને તે પ્રાપ્ત થઈ હતી.

અભયકુમારની બુદ્ધિના મૂળમાં તેની પિતૃ-ભક્તિ મુખ્ય કારણરૂપે હતી. જન્મથી જ વિરક્ત હોવા છતાં તેના પિતા શ્રેષ્ઠિક પ્રત્યે તેની ભક્તિ અને ભાવ અનન્ય હતાં. સંયમી, તપસ્વી અને વિરાગી હોવા છતાં અભયકુમારે પોતાના પિતાની કોમળપણ ઇચ્છાને અતૃપ્ત રહેવા દીધી ન હતી રાત્રીની દશરથ પ્રત્યેની ભક્તિ અને લીધેલ પિતા-મહતા મહાન ત્યાગ કરતાં પણ અભયકુમારની પિતા માટેની નિર્મળકર્તવ્ય બુદ્ધિ વધારે પ્રશંસા-પાત્ર છે.

કયવન્ના શેઠના સૌભાગ્યની માંગણી કરનારાઓ માંથી ઘણા વેપારી ભાઈઓને તેમના જીવન-આહિતિ પણ નહીં હોય. રાજગૃહમાં ધનેશ્વર નામના શેઠને ત્યાં પુત્રનો જન્મ થયો. અને તેનું નામ કૃતપુણ્યક પાડ્યું. પુણ્ય કહીને, પુણ્ય લોગવતાં જ બાળક જન્મ્યો. એટલે તેનું કૃતપુણ્યક નામ યથાર્થ જ હતું. જન્મથી જ નિર્વિકારી અને નિષ્પાળી એકનો એક પુત્ર હોવાથી, માતા-પિતાને તે સાપુઓના સંગ્રામમાં રહે એ ન રહ્યું લૌકિક

સાપ્ટે.-એકાદશી.-૯૬]

[૫૫

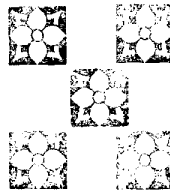
સુખો અને વૈવરત્રી દૂર નાસતાં હોવા છતાં ભોગા-
વણી કર્યો તો ભોગવ્યે જ છૂટકો. પિતાએ પુત્રને
વૈભવ અને વિલાસના માર્ગે દોરાવવા વેશ્યાની
સોમન કરાવી. ધનનો નાશ થતાં વેશ્યાની પ્રીતિનો
પણ આનંદ આવ્યો. પૂર્વજન્મના કૌરવિદ્યના કારણે
કૃતયુગ્મકને ધમ્યાંડના મૃત્યુ પામેલા પુત્ર જિન-
દત્ત શેઠની સંખન બિહીન આર પત્નીઓના પતિ-
દેવ તરીકે રહેવાનું થયું બારવર્ષના ગૃહસંસારનાં
અંતે આર પુરોના પિતા થયો. પછી તો શ્રેષ્ઠિક
રાખતું આડું રાજ મળ્યું અને તેની પુત્રી
મનોરમા સાથે લગ્ન પણ કર્યા. પોતાના પૂર્વ-
જન્મની હરીકત અને સંસારની વિચિત્રતાનું
સ્વરૂપ ભગવાન મહાવીર પાસેથી સમજી કૃતયુગ્મક
શેઠે બધું છોડી ત્યાગના પથે પડી દીક્ષા લીધી.
આ કૃતયુગ્મક શેઠ તેજ ચોપડામાં લખાતાં ક્યવત્તા
શેઠનું ચાતું નામ છે, એનું ઐભાગ્ય ઉત્તમ
પ્રકારનું હતું, તેમાં શંકા નથી.

આ મહાન આત્માઓએ નીતિ, સદાચાર,
શીલ અને ચારિત્રના માર્ગે બધી રિદ્ધિ-સિદ્ધિઓ
પ્રાપ્ત કરી હતી. નીતિ, સદાચાર, શીલ અને
ચારિત્રના માર્ગે જનાર માટે દયા, મૈત્રી, બંધુતા,
વાતસલ્યભાવ સત્યતા, પ્રમાણિકતા, ઉદારતા, ક્ષમા,
પરોપકાર વગેરે સદ્ગુણો ડેળવવા જોઈએ. આવા
મહાન આત્માઓએ જે રિદ્ધિ-સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરેલી.
તેવી રિદ્ધિ-સિદ્ધિની માગણી કરતી વખતે તેમના
અને આપણા જીવનલક્ષ સંબંધની અસમાનતાનો
ખ્યાલ કરી, એમના અને આપણા જીવનલક્ષ્ય
વચ્ચે કેવી અને કેટલી ગુસંગતિ અને વિસંગતિ
રહેલી છે તેનો આપણે વિવેકપૂર્વક વિચાર કરવો

જોઈએ. ઇચ્છા અને અભિલાષા મુજબ વસ્તુ એની
પ્રાપ્તિમાં સાચું સુખ નથી. પરંતુ સાચું સુખ તો
ઇચ્છા અને અભિલાષાના અભાવમાં જ રહેલું છે.

મહાન લખ્ધિઓ, રિદ્ધિ-સિદ્ધિ અને સુખો
મળ્યાં છતાં એમના અધિકારીઓએ એ બધામાં
ન રાચતાં, તેને છોડી ત્યાગ સંચયનો માર્ગ સ્વી-
કાર્યો હતો, જે પણ આપણે યાદ રાખવું જોઈએ
રિદ્ધિ-સિદ્ધિઓની ઇચ્છા હોવા છતાં અને તે
માટે દરેક દિવાળીએ માગણી કરવા છતાં શા માટે
હંમેશા આપણને દુઃખ ચિંતા, ઉદ્વેગ અને વ્યા-
કુળતા અનુભવવા પડે છે? ચોપડાના સરવૈયામાંથી
આ હરીકત ન સમજી શકાય. આપણી જીવન
પદ્ધતિમાં જ દોષ છે. અને રિદ્ધિ-સિદ્ધિઓ મેળવવા
માટે તો જીવન પદ્ધતિનું સરવૈયું કાઢવું જરૂરી
છે. એ સરવૈયામાંથી આપણને ખાતરી થશે કે
દુઃખ, ચિંતા, ઉદ્વેગ અને વ્યાકુળતા એ આપણા
પોતાના જ દોષોનું પરિણામ છે.

આ રીતે ચોપડા પૂજનની સાથેસાથ આપણી
જીવન પદ્ધતિનો વિચાર કરી તેનું પૃથક્કરણ
કરવું પણ અત્યંત જરૂરી છે. અને જૈનશાસનની
માન્યતા પ્રમાણે દિવાળીપર્વનું મહત્ત્વ સંક્ષેપમાં
અહિં રજુ થયું છે. આ દિવાળીપર્વનાં દિવસોમાં
ભગવાન મહાવીરના આદેશ-ઉપદેશો આપણે સહુ
કેઈ વિચારીએ, જીવનના ગુણ દોષનું સરવૈયું
કાઢીએ અને જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્રની આશાપના-
ચોપડાનું શારદાપૂજન કરી જીવન ધન્ય બનાવીએ
એજ મારી અને તમારા સર્વની શુભભાવના
રૂપ શાન્તિ.

૫૬]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

આત્માની દેહથી ભિન્નતા

; પ્રત્યનકાર :
ગુરુદેવ આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી

; અનુવાદક :
શ્રી કુમારપાળ દેસાઈ

(હસ્તો વ્રીએ)

આત્માનું સ્વરૂપ

નાસ્તિકો અને ભૌતિકવિજ્ઞાનવાદીઓ કહે છે કે “ જેમ આપણને શરીર, ઈન્દ્રિયો અને અન્ય દુન્યવી પદાર્થોની આંખોથી જોઈએ છીએ, તેવી રીતે આત્મા તો નરી આંખોથી દેખાતો નથી. આત્મા પ્રત્યક્ષ દેખાતો નથી, માટે કહેવું જોઈએ કે આત્મા છે જ નહીં. આથી આત્માના અસ્તિત્વને અમે સ્વીકારતા નથી અને તેને ઝોળાવવાનો વ્યર્થ પ્રયત્ન પણ કરતા નથી. ” અગાઉ વિવિધ દલીલો દ્વારા આત્માના અસ્તિત્વ અંગે આપણે જોયું, વળી વિવિધ દૃષ્ટાંતો દ્વારા આત્માને સિદ્ધ કરી શકાય.

આમ તો આત્માનું તત્ત્વ ઘણું ગહન છે. વેદો અને જૈનશાસ્ત્રોમાં તેના સ્વરૂપનું નિષેધાત્મક રૂપથી વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે, કે આત્મા આ નથી, આત્મા આવો નથી વગેરે. પરંતુ અંતમાં તો તે અમૂર્ત વસ્તુનું શબ્દોથી વર્ણન કરીને પ્રત્યક્ષ અનુભવ નથી કરાવી શકતું તેથી તેમણે આત્મા અંગે ઘોષણા કરી નેતિ નેતિ, (આ નથી, આ નથી.)

આપણું મન અને વાણી પણ આત્માનો પાર નથી પારી શકતાં “ શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતા ” માં કહ્યું છે -

“આદિચર્યવત્પર્યયતિ કાદિચ્છેદનમાદિચર્યવદ્
વદન્તિ તથૈવ વાન્યઃ ।

આદિચર્યવત્ત્વચ્ચૈનમન્યઃ ણોશ્રુતિઃ, શ્રુત્વાઽન્નદેનં
વેદઃ ન ચૈવ કદિચનું” ॥

“આ ચિદાનંદ આત્માના બાહ્ય અને આંતરિક (અભ્યંતર) સ્વરૂપને ઘણાં આદિચર્યની દૃષ્ટિએ જુએ છે. ઘણાં એ બાળતમાં વાણીથી આદિચર્ય પ્રગટ કરે છે. ઘણાં એનાં વર્ણનને આદિચર્યચક્ષિત થઈને આ રીતે આકાશ અને યુગ્મ બંને જગતમાં છે, પરંતુ ‘આત્મા’ પદ તો સમાસરહિત છે, તેનો વાચ્ય આત્મા નામનો પદાર્થ અવશ્ય હોવો જોઈએ, તેથી હાથી, ઘોડો વગેરે અસામાસિક જેટલા પણ પદાર્થ છે તેમના વાચ્યાર્થોનું અસ્તિત્વ સિદ્ધ છે, તો પછી એકલા આત્મા નામના અસામાસિક પદના વાચ્ય પદાર્થનું અસ્તિત્વ અવશ્ય સિદ્ધ થશે.

જ્ઞાતા અને દૃષ્ટા

હવે લો આત્માના અસ્તિત્વને સિદ્ધ કરવા માટે પુરાવો. આત્માની બાળતમાં પ્રથમ સાળિતી તો સ્વાનુભવ જ છે. જ્યારે તમે એમ કહો છો કે ‘ હું છું, ’ ‘ હું અમુક છું ’ ત્યારે એમ કહેનાર કોણ છે ? આત્મા જ છે ને ! આત્મા સ્વયં જ પોતાના અસ્તિત્વનો સાક્ષી છે.

તમે વિચાર કરો કે તમે સ્વયં શું છો ? જડ છો કે ચેતન ? જો તમે જડથી ભિન્ન-ચેતન, છો, તો તમારું પોતાનું સ્વરૂપ શું છે ? શું તમે હાડકાં, માંસ, ચામડી, લોહી, મગ્ગ કે શરીર અથવા શરીરના કેઈ અંગોપાંગના રૂપમાં છો ?

સપ્તેમ્બર-ઓક્ટો-૨૦૨૧]

[૫૭]

કે પત્રી નમારું પોતાનું સ્વરૂપ આ બધાથી નિરાળું છે ? એ અગાઉ સિદ્ધ થયું છે કે આત્મા આ બધાથી નિરાળો છે. આ બધાનો જ્ઞાતા-દેશ છે.

અનુમાનપ્રમાણથી પણ આત્મા સિદ્ધ થાય છે. કેઈ કંઈ કે અમે તો આત્માને પ્રત્યક્ષ બતાવો તો જ માનીશું.

પ્રદેશી નામનો રાજા નાસ્તિક અને નિર્દય હતો. આત્માની વાતો કરનારા લોકોને તે પ્રત્યક્ષ દેખાડવાનું કહેતો. એ જીવિત શરીરને ટુકડે-ટુકડા કરીને બેતો કે તેમાં કેઈ આત્મા નામનો પદાર્થ છે કે નહીં ! આ રીતે આત્માનો સ્વીકાર કરનારા સહુને નિરુત્તર કરા દેતો હતો, કારણ કે આત્મા અર્ન્યજીથી જોઈ શકાય તેવો કેઈ મૂર્તિ કે સ્થૂળ પદાર્થ નથી. કાનથી અવાજ સાંભળી શકાય, નાકથી એને સૂંઘી શકાય કે જીભથી એને ચાખીને એના સ્વાદનો અનુભવ કરી શકાય કે સ્પર્શ કરીને તેનો અનુભવ કરી શકાય તેવું નથી, પરંતુ કેશીશ્રમણ મુનિએ પ્રદેશી રાજાને વિવિધ યુક્તિઓ અને પુરાવાઓથી આત્માનું સ્વરૂપ સમજાવ્યું. તેમની યુક્તિઓ અને પુરાવાઓ આગળ પ્રદેશી રાજા નિરુત્તર થઈ ગયા અને નમ્ર ચરણસેવક બનીને સદ્ધર્મમાં રત થઈ ગયો.

અમૂર્ત વસ્તુને પ્રત્યક્ષ જોવાની હડ કરનારને કહેવું જોઈએ કે, તમે જે જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું છે તેને તમારા મગજમાંથી બહાર કાઢીને અમને પ્રત્યક્ષ બતાવો. તેઓ કદાપિ બતાવી શકશે નહીં. કારણ કે જ્ઞાન અમૂર્ત વસ્તુ છે, તે આંખોથી જોઈ નથી શકાતું માત્ર અમૂર્ત વસ્તુ જ કેમ, કેટલીક સ્થૂળ વસ્તુઓ પણ આંખોથી જોઈ શકાતી નથી, જેમ કે હવા, વીજળી વગેરે વસ્તુઓ સ્થૂળ હોવા છતાં તેને આંખોથી જોઈ શકાતી નથી. માત્ર હવાનું કાર્ય દેખાય છે અને એની ભડકારીનો સ્પર્શ પણ થાય છે.

વીજળીના કાર્ય-પ્રકાશ, ગરમી, ચંત્રચાલન

વગેરે દેખાય છે અને તેના પરથી વીજળી હોવાનું અનુમાન થઈ શકે છે, આથી ધર્મશાસ્ત્રમાં કહ્યું-
પુણ્યે રમ્યં તિલે તૈલં કાષ્ઠે ડગ્નિં પયસિ ધૃતમ્ ।
દક્ષો રાત્રં તપા દેહે પદયાડ્ઝ્માનં વિવેકતઃ ॥ ”

“ જેવી રીતે કૂકમાં સુગંધ, તલમાં તેલ, કાષ્ઠમાં આગ, દૂધમાં ઘી અને રેંદીમાં ગોળ દેખાતો નથી, તેવું અસ્તિત્વ છુપાવેલું રહે છે, તેવી જ રીતે શરીરમાં છુપાવેલા આત્માનું અસ્તિત્વ પણ વિવેકથી જાણવું જોઈએ. ”

કાર્યને જોઈને તેના કારણનું અનુમાન કરી શકાય, કારણ કે જગતમાં કેઈ પણ કાર્ય કારણ વિના થઈ શકતું નથી. આત્માનું કાર્ય જ્ઞાન છે. કારણ કે ઘટ, પટ આદિ વસ્તુઓ અને ઈંદ્રિયોના વિષયોને જાણનાર જ્ઞાન જ છે અને તે આત્માની સાથે અભિન્ન છે. જ્ઞાન આત્માનો પોતાનો ગુણ છે તેથી તે આત્માથી કદી અલગ થઈ શકતો નથી, જો જ્ઞાન આત્માથી અલગ થઈ જાય તો આત્મા જડ થઈ જાય, એટલે જ્ઞાનરૂપ કાર્યને જોઈને તે જ્ઞાનના કારણરૂપ આત્માના અસ્તિત્વનું અનુમાન થાય છે કે આત્મા અવશ્ય છે, કારણ કે તેનું કાર્યજ્ઞાન ઉપલબ્ધિનું છે.

જ્ઞાન આત્માનો ધર્મ છે. જ્યારે જ્ઞાનરૂપી ધર્મની પ્રાપ્તિ થાય છે તો તેના ધર્મી આત્માનું અસ્તિત્વ સિદ્ધ થઈ જાય છે, કારણ કે ધર્મ ધર્મીથી કદી ગુઢા હોતા નથી. જ્યાં ધર્મ હશે ત્યાં ધર્મી પણ રહેશે, એટલે કે જ્ઞાનરૂપ ધર્મની ઉપલબ્ધી હોવાથી તેનો ધર્મી આત્મા અવશ્ય હોવો જોઈએ.

જ્ઞાન તો સ્વસંવિદિત છે, એટલે કે જ્ઞાન પોતાની જાતને જાણે છે. જો એ પોતાને જાણે, તો પોતાના ધર્મીને પણ જાણતું હોય. આ રીતે આત્મા સ્વસંવિત્ પ્રત્યક્ષ થશે.

‘ લીલા રંગની મને જાણકારી થઈ ’ એવું કહેનાર વ્યક્તિ લીલા રંગના સુખમાં સાથે સાથે

૫૮]

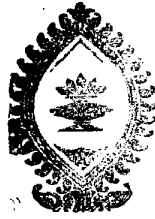
[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ]

લીલા રાંગના ગુણ જે વસ્તુમાં છે, તે ગુણની પણ બાબતકારી થાય છે, કારણ કે ગુણ અને ગુણીનો સંબંધ અભિન્ન છે.

આમ આત્માનો જ્ઞાન-ગુણ સ્વસંવિદ્યથી પ્રત્યક્ષ હોવાથી ગુણી આત્મા પણ અનુમાનથી સિદ્ધ થાય છે. આ જ રીતે એક આ અનુમાન પ્રમાણ પણ આત્માના અસ્તિત્વને સિદ્ધ કરે છે કે વિવિધ શરીર આત્મા વિના બની શકતા નથી. કારણ કે આત્મા જ વિવિધ કર્મબંધનોથી સિપ્ત થઈને વિવિધ શરીર ધારણ કરે છે.

જડ વસ્તુ શરીર બનાવતું કારણ બનતી નથી જો જડ વસ્તુઓમાં શરીર બનાવતું કે બનાવવાનું સામર્થ્ય હોત, તો મૃતદેહ દેહ કેમ નથી બનાવતું ? અથવા પથ્થર, ઈંટ, લોહું વગેરે જડ પદાર્થ પણ શરીર કેમ નથી બનાવતા ? આનાથી સિદ્ધ થાય છે કે આત્મા છે, કારણ કે તે શરીર બનાવવાનું કારણ છે. શરીરરૂપી કાર્યને જોઈને આત્મારૂપી કારણનું અનુમાન આપો-આપ થઈ જાય છે. શરીરને જોઈને શરીરને બનાવનારનું અનુમાન થાય છે. તે આત્મા જ છે.

(ક્રમશઃ)

卐 જ્ઞાન પંચમી મહોત્સવ 卐

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર તરફથી પ્રતિવર્ષ મુજબ આ વર્ષે પણ સવત ૨૦૫૩ના કોરતક શુદ્ધ-૫ શુક્રવાર તા. ૧૫-૧૧-૯૬ના રોજ સભાના લાઇબ્રેરી હોલમાં કલાત્મક જ્ઞાનની ગોઠવણી કરવામાં આવનાર છે. તો ભાવનગરમાં બિરાજમાન પ. પૂ. આચાર્ય ભગવંતો, પ. પૂ. મુનિ ભગવંતો, પ. પૂ. સાધ્વીજી ભગવંતો તથા ભાવનગર જૈન સ્વે. મૂ. પૂ. તપા-સંઘના દરેક ભાઈ-બહેનોએ દર્શનાર્થે પધારવા સભા તરફથી ભાજભયું આમંત્રણ છે.

લિ. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

પ્રમુખશ્રી

પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ (એડવોકેટ)

સપ્તેમ્બર-ઓક્ટો: ૯૬

[૫૬

卐 નૂતન વર્ષ અને આત્મ-નિરીક્ષણ 卐

શ્રી શ્રેયસ

દિવાળી આવી અને ગઈ. નૂતનવર્ષ બેઠું અને પસારેય થવા માંડ્યું. ભાઈબીજ ગઈને લાલ-પાંચમ પણ ગઈ.

ગયા વર્ષના સરવૈયાઓ નીકળી ગયાં. લેણ-દેણ ચૂકતે થઈ ગઈ, બુના ચોપડા અભરાઈએ ચડી ગયાને નવા ચોપડાના શ્રી ગણેશ પણ મંડાઈ ગયા.

કેંકે પોતાના નવા મકાન ને નવી દુકાનોનાં ઉદ્ઘાટન પણ કરી લીધાં, સ્ત્રીજાતને આઈસ્ક્રીમની પાટીઓ ને મિજલસ પણ ઉડાવી લીધી,

પણ આ બધા દારૂણિક આનંદો વચ્ચે આપણે પોતે એક વાત કે જે નક્કર સત્ય છે, એ તો ભૂટી જ ગયા ... કે આપણું 'પોતાનું' જીવનનું એક વર્ષ ઓછું થયું. આપણે કમાયા નહિ પણ આપણે કંઈક ખોયું, પચાસ કે સો વર્ષની આપણી પાસે મૂડી હતી, એમાંથી મૂડી ઓછી થઈ, હવે ઓગણપચાસ કે નવ્વાયું વરસ જ આપણે જીવી શકવાના, ભૂતકાળની દૃષ્ટિએ આપણે મોટા થયા, પણ ભવિષ્યની દૃષ્ટિએ આપણે નાના થયા.

કેવી વિચારવા જેવી આ વાત છે ?

ન્યારે પણ હું કોઈને 'નવું વર્ષ બેઠું' એવું બોલતો સાંભળું છું, ત્યારે મને ધ્રાસકો પડે છે. મારાથી મનોમન બોલાઈ જાય છે, 'ભાઈ કાં અમને તું આંધળા બનાવે ? એમ બોલને કે 'જીવનનું એક વર્ષ ઓછું થયું'.

જો એક પછી એક વર્ષ આપણા જીવનનાં આમ ઓછાં થતાં જ જાયતો આ બાબતમાં

જીવનની પેઢી ધોળે દિવસે ક્યારે દેવાળું કાઢી બેસે ? એ અંગે આપણે કંઈ કહી શકીએ ખરા ?

આવી પરિસ્થિતિ વચ્ચે જીવન પ્રત્યે દુર્લ્લક્ષ્ય સેવે કે બેદરકાર બને કેમ ચાલશે ? જીવન પ્રત્યે બગરૂક બનશું તો જ જીવનમાંથી આપણે કંઈક મેળવી શકશું ?

અનેકનાં જીવનનાં આપણી સમક્ષ મોબુદ છે. ફ્લેટ કે એપાર્ટમેન્ટ ઉભું કરતાં પહેલાં આકીટેક પણ એનો નકશો, પ્લાસ્ટિક ઓફ પેરિસનું મોડલ બનાવે છે, ને એને આંખ સામે રાખી આખીય ઇમારતનું અણતર કરે છે.

આપણી જીવનની ઇમારત શું માત્ર ઇંટ ઉપર ઇંટ ચઢાવી દેવાથી વર્ષ પર વર્ષ વિતાવ્યે જવાથી બંધાઈ જશે ? હા, ઇંટ પર ઇંટ ચઢાવ્યે જવાથી ઇંટનો એક ઢગલો ઉભો થઈ જશે પણ એ ઇમારતનું સ્વરૂપ નહિ ધારણ કરે, એને કોઈ ઇમારત નહિ કહે ?

જીવનને આપણે માત્ર વર્ષોનો ઢગલો જ નથી બનાવવો. ઇમારત કે મંદિરનું અસલ સ્વરૂપ આપણું છે અને એ માટે જીવન પ્રત્યેની બગરૂકતા અતિ આવશ્યક છે. આવશ્યક જ નહિ, અનિવાર્ય પણ છે.

ચોપડાઓ દર વર્ષે બદલાયા, સરવૈયા દર વર્ષે નિકળે, અભરાઈને શોભાવતાં વાસણો દર વર્ષે ઉટકીને સાફ કરાય ઘરની કાળી પડેલી ભીંતો દર વર્ષે ચૂનાથી સફેદ કરાય તો દર વર્ષે આપણા જીવનનું પણ પુણ્યપાપનું સરવૈયું કેમ ન કઢાય ? જીવનની ભીંત પર લગેલી અકાર્યોની

૬૦]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

કાલિમાને પણ કેમ ન દેવાય ? જીવનના ખૂણા ખાંચરામાં જામી ગયેલ પાપ વાસનાઓના કચરાને પણ ઉદેચીને બહાર ફેંકી કેમ ન દેવાય ?

જો આ બધું થાય તો જીવન વર્ષો વર્ષો વધુ ને વધુ ઉજ્જવળ બનતું બન્ય, ને બીજાને માટે પણ આદર્શની ખોટ પુરી પાડનાર બને

હંચા આદર્શો માણસના જીવનને હુલ્લુ બનાવે છે, નીચા આદર્શો માણસને પ્રતિમાં અવરોધક બની નીચ બનાવે છે.

માટે જ માણસે પોતાના જીવનનો એક વાર નકશો દોરવાની જરૂર છે મારે કેવા બનવું છે ? માત્ર જીવન જીવવું છે ? જીવન પુરું કરવું છે ? કે જીવન જીવી બાણવું છે ?

જીવન જીવી બાણનારા જગતમાં ખૂબજ ઘણા વ્યક્તિઓ હોય છે જે જીવનનો આનંદ અને રસ લૂંટી બાણવો હોય છે. જીવન જીવી નાંખનારની સાંખ્યા એથી વધુ હોય છે જે જીવન જીવવા છતાં જીવનનો રસ લૂંટવા અસમર્થ હોય છે, ત્યારે જીવન ફાવે તેમ, ગમે તે રીતે પુરું કરી નાંખનારાઓના આ જગતમાં કોઈ તોટો નથી.

માનવસૃષ્ટિમાં જન્મ મેળવવા છતાં પશુસૃષ્ટિની જેમ જ જીવન જીવી નાંખવામાં આપણે સંતોષ માણતા હોઈએ તો આપણા જેવા દયાપાત્ર જીવો બીજા કયા હોઈ શકે ?

બુદ્ધિ મળી છે, શક્તિ મળી છે, સમજણ મળી છે, સમજવાનારાય મળ્યા છે. આ બધું બાણવા છતાં સમજવાની કે જાણવાની જ આપણે ન ધરાવીએ તો કોણ આ જીવને આગળ લાવી શકે ?

ઘણાં વર્ષો આપણાં આત્મને આગ વીતી ગયાં છતાં આપણા જીવનના રંગ જે બદલાવા નોંધ્યે તે ન જ બદલ્યા, કારણ આપણે જીવનને પાણના પ્રવાહની જેમ વહી જવા દેવા જેવી એક ચીજ માની.

જીવન એક પથ્થર છે. કુશળ કારીગરની જેમ વારં ઘડીયે આત્મ-નિરીક્ષણના ટાંકણા મારી-મારીએ પથ્થરને આપણે ઘડવાનો છે. પથ્થર ઘડતાં પથ્થર મઠી એ પ્રતિમા બને ? સહુને માટે પૂજ્ય બને છે. આપણું જીવન પણ એવું કા ન બને ?

વીતેલા વર્ષોની યાદમાં કે આજ સુધી જીવન પ્રત્યે બતાવેલ બેદરકારીની યાદમાં આંસુ ન સારતાં હવે બેઠેલા આ નૂતનવર્ષો પણ જાગી જઈએ તો જીવનનો નકશો દોરી એ સુખ જીવનને સુંદર આકાર આપવાનો નિર્ણય કરીએ તોય હજુ બાજી હાથમાં છે. ગભરાવાની જરૂર નથી.

સં. શ્રી ચંદ-પાલિતાણા

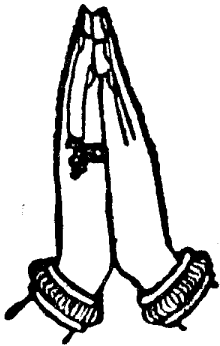

— જીવનના રોગોની ચર્ચા કરવાથી આપણે તંદુરસ્ત નથી બની જતાં એનો ખ્યાલ આપણને સ્પષ્ટ દેવા છતાં જીવનના દોષોની ચર્ચા કરવાથી આપણે આપણી જાતને દોષરહિત સિદ્ધ કરી શક્યું એવી અમણાં આપણે અટવાઈ ગયા હોઈએ એક ભાગે છે...

નહિતર જીવનની આટલી બધી નિંદા હોય ?

પં. શ્રી રતનસુંદરવિજયજી મ. સા.

કર્મરાજની કરામત

[ગતાંકથી ચાલુ]

(મહાસતી શારદાબાઈની વ્યાખ્યાનમાળામાંથી)

સંકલન : કાંતિલાલ આર. સલોત

ધર્મદાસ નામના પુણ્યવાન શેઠ હતા. તેમનું નામ તેવા ગુણ. એ ખરેખર ધર્મના દાસ હતા, એમને એ સમજાઈ ગયું હતું કે બે આંખો બંધ થયા પછી આ જીંદગી એક સ્વપ્ન બની જશે. તેમની રગેરગમાં ધર્મ વણાયેલો હતો, શેઠાણી પણ ખૂબ ધર્માનુરાગી હતા. તેમને એક દીકરી હતી. તે પછી ઘણા વર્ષે શેઠાણીની કુક્ષીમાં કોઈ ભારે જીવ આવીને ઉત્પન્ન થયો. શેઠાણીની ધર્મ ભાવના વધુ વધતી ગઈ. સમય જતાં તેમને ત્યાં પુત્રનો જન્મ થયો, શેઠ વિંનપુરના વતની હતા, તે ધંધા માટે મુંબઈ આવેલા. મુંબઈ આવ્યા બાદ તેમના ભાગ્યને સિતારે એવો અમકયો કે પાણીના પૂરની જેમ લક્ષ્મી આવવા લાગી. પછી તો શેઠ ચોપાટીના કિનારે મોટો આલિશાન બંગલો બાંધ્યો. બંગલાનું નામ આપ્યું “ધર્મપ્રેમ”, સંપત્તિ આવે ત્યાં શું બાંધી રહે ? ઘેર ગાડી આવી, સ્કૂટર આવ્યું વૈભવો ખૂબ છે, સંપત્તિ અઢળક છે પણ માત્ર એકલા પૈસા મળી ગયા તેથી શું તમે સુખી બની ગયાં ? એકલો પૈસો સુખ આપી શકતો નથી. પૈસાવાળાને પૂછો તો ખરા કે તમે સુખી છો ? તે કહેશે ના, શેઠ શેઠાણી અને દીકરો ત્રણેય કુટુંબ આનંદથી રહે છે. દીકરીને તો પરણાવીને સાસરે મોકલી છે.

સુખમાં કર્મરાજએ આપેલું દુઃખ :

ત્રણે જણા સુખના હિંડોળે ગુલી રહ્યા છે. આનંદની મરતી માણી રહ્યાં છે; પણ જ્ઞાનીના સંદેશા પ્રમાણે કર્મરાજ સુખમાંથી ક્યારે દુઃખના દરિયામાં ડૂબતા કરી નાખે છે તે ખબર નથી. પુત્ર ૧૬ વર્ષનો થયો ત્યાં માતા ૨૪ કલાકની બિમારીમાં આ ફાની દુનિયાને છોડીને ચાલી ગઈ. શેઠને તો ખૂબ આઘાત લાગ્યો. અરર કુદરત ! તે આ શું કયું ? અમારું સુખ તને ન ગમ્યું ? અમને દુઃખના સાગરમાં નાખી દીધા માનવી ગમે તેવો હોશિયાર હોય, બળવાન હોય કે બુદ્ધિશાળી હોય પણ કાળનો પાંખે પડે ત્યારે એકવાર તો માનવીના હાડ ભાંગી નાખે, હવે મોટા બંગલામાં માત્ર બાપ દીકરો બે રહ્યા ઘરમાં નોકર ચાકરો હોય પણ ઘરના શણગાર સમાન સ્ત્રી ન હોય તો ઘર સૂનકાર લાગે. દીકરો પણ ખૂબ રડે છે અરર.... માતા ! તું મને મુકીને ક્યાં ચાલી ગઈ ? હવે મારું ને મારા પિતાનું શું થશે ? શેઠ હૈયું કઠણ કરીને દીકરાને સમજાવે છે બેટા ! તું રડ નહિ. મેં ગતજન્મમાં પાંખીના માળા તોડ્યા હશે તો આ ભવમાં આપણો માળો વીંખાઈ ગયો. ઘરની જ્યેષ્ઠ બૂઝાઈ જતાં ઘર શમશાન જેવું લાગે છે. શેઠ દીકરાને બહા-લથી, પ્રેમથી બોલાવે, ચલાવે, જમાડે, લણાવે,

૬૨]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ]

સમય જતાં છોકરો બી કોમ. પાસ થઈ ગયો ત્યારે તેની ઉંમરે ૨૧ વર્ષની હતી.

શેઠ કહે દીકરા ! હવે તું ઉંમરલાયક થયો છે. ઘરની પરિસ્થિતિ જોતા હવે તારી સગાઈ કરી જલ્દી લગ્ન કરવાનો વિચાર છે. ઘરમાં વહુ આવે તો ઘર થોડું હલુ ભયુ લાગે. છોકરો કાંઈ જોલ્યો નહિ. શેઠે ઘણું સમજાવ્યો, ત્યારે કહ્યું- પિતાજી ! આપ જેમ કહેશો તેમ કરીશ. શેઠ કહે બેટા ! એક વાત યાદ રાખજો કે દુનિયા જે જોઈ રહી છે તે તું ન જોઈશ. આપણા કુળની આખરૂં ઇજ્જત વધારે. કુટુંબને ઉજ્જવળ કરે તેવી સંસ્કારથી શે.લતી કન્યા જોજો. આપણા ઘરમાં કોઈ વડીલ નથી. એટલે ઘરની બધી જવાબદારીએને સંભાળવાની રહેશે. માટે ગંભીર ગુણીયલ, વ્યવહારકુશળ છોકરી તું જોજો. આજે સમજાવું જુવે છે? વડીલો રૂપ અને રૂપિયા જુવે છે અને છોકરો વ્હાઈટ અને હાઈટ જુવે છે. આ શેઠ રૂપ અને રૂપિયા જુવે તેવા ન હતા. તેમને હાઈટ અને વ્હાઈટ પણ નથી જોઈતા. તેમને જોઈએ છે ગુણીયલ, ગંભીર ધર્મના સંસ્કારવાળી કન્યા. પુત્રે કહ્યું પિતાજી ! આપ જેમ કહેશો તેમ કરીશ. છોકરો જૂળ ગુણીયલ છે. સંસ્કારથી કેળવણી પામેલો છે. આધુનિક જમાનાનો વાયરો તેનામાં ન હતો. સુપાત્ર દીકરા હોય તે માતાપિતાની આજ્ઞા ક્યારે પણ ન ઉઠાય.

સંસ્કારી કન્યાની શોધમાં :

આ જ નગરી મુંબઈમાં વસતાં વિજયપુરના વતની બીજા શેઠનો આ શેઠને ત્યાં ફોન આવ્યો. શેઠ ! મેં સાંભળ્યું છે કે આપના પુત્રનું સગપણ કરવા માટે આપ સંસ્કારી કન્યાની શોધમાં છો તો મારે આપને થોડી વાત કરવી છે. આપ હમણાં ઉતાવળથી સગાઈ કરી લેતા નહિ. હું મારી દીકરીને લઈને સાંજે તમારી પાસે આવું છું. ત્યારે બધી વાત કરીશ. આ શેઠ સાંજે ધરમદાસ શેઠને

ત્યાં આવ્યા. ધર્મદાસે તેમનો સ્વાગત સત્કાર કર્યો પછી બંને શેઠ શાંતિથી બેઠા છે ત્યારે આ શેઠે વાત શરૂ કરી. શેઠ કહે, મેં સાંભળ્યું છે કે આપ આપના દીકરા માટે સંસ્કારી કન્યાની શોધમાં છો. માટે હું આ મારા ભાઈની દીકરી છે. તેને લઈને આવ્યો છું. આ દીકરી ૧૦ વર્ષની હતી ત્યારે મારા ભાઈ ભાભી એકઝીકન્ટમાં ગુજરી ગયા છે, પછી આ છોકરીને મેં મોટી કરી છે. તેને સ્કૂલમાં મેટ્રિક સુધી લખાવી છે. ધર્મના સારા સંસ્કાર આપ્યા છે. ધાર્મિક જ્ઞાન સાથે મેળવ્યું છે. જીવનમાં ધર્મનું સ્થાન કેવું હોવું જોઈએ એ માટે મુંઢવિ વિચારો ધરાવે છે. તે માટે મને તેના પ્રત્યે અત્યંત ગાન છે- હું તેના માટે અતિ પ્રશંસા કરું તે સારું ન લાગે બાકી આ દીકરી સંસ્કારી અને સદ્ગુણી છે. આપ વિચાર કરી જોજો, તમારું અને તમારા દીકરાનું મન સો ટકા માને તો આગળ વધજો. બંને શેઠ વાતો કરતા હતા ત્યારે દીકરાની નજર તેના પર ગઈ. છોકરીની આંખ જોતા તેણે ઘણું જોઈ લીધું. શેઠે ઇશારાથી પૂછ્યું, દીકરા ! આ કન્યા તને ગમે તો આપણે સગાઈ કરીએ પિતાજી ! આપને પાસ તે મને પાસ છે. ત્યાં બંનેનું સગપણ નક્કી કર્યું. થોડા દિવસમાં ધાર્મધૂમથી લગ્ન થઈ ગયા.

ઘરના શાશુગાર સમાન નીલા :

નીલા પરણીને સાસરે આવી. ઘરમાં સાસુ છે નહિ. નીલા જૂળ ડાહી છે. તે સમજી ગઈ કે મારા સાસુજી છે નહિ એટલે ઘરની બધી જવાબદારી મારે સંભાળવાની છે. એ રીતે રહેતું એ મારો ધર્મ છે. નીલાના વિનય, વિવેક, સંસારના કામોનું વ્યવહારિકપણ બધું જોઈને શેઠને જૂળ સંતોષ થયો. આ વહુ મારા કુળની ઇજ્જત સાચવશે અને આખરૂં વધારશે. દીકરાના લગ્ન પછી પહેલી દિવાળી આવી. ‘ધર્મપ્રેમ’ બંગલો રોશનીથી ઝળહળી ઉઠ્યો હતો. બધાના ઉમંગનો પાર નથી દીકરી-જમાઈને તથા સ્વજનોને બધાને ઉમંગથી

સપ્ટેમ્બર-ઓક્ટો.-૬૬]

[૬૩

બોલાવ્યા છે. જાતજાતના પકવાન અને ફરસાણો બધું બનાવ્યું છે. નીલા ખુબ હપ્તેર બધાને સત્કારી રહી છે. ઘરમાં આનંદની છોળો ઉડતી હતી દિવાળીનો દિવસ હોવાથી શેઠનો દીકરો હુકાને શારદાપૂજન કરવા ગયો છે નજા ચોપડાનું મુહૂર્ત કરવાનું હતું એટલે તે ઓફિસે ગયો હતો. ચોપડાનું મુહૂર્ત થઈ ગયા બાદ તે સ્કૂટર પર બેસીને ઘરે આવતો હતો. દિવાળીના દિવસો છે. મનમાં કેવી મોટી આશાઓના મિનારા બાંધ્યા હશે. પાતળો ઉદય થાય ત્યારે ન ધાયું, ન કલ્પ્યું બની જાય છે.

દુઃખની વરસેલી ઝડી :

છોકરો સ્કૂટર પર બેસીને આવતો હતો. વચ્ચે રસ્તામાં ચાર રસ્તા આવતા હતા. ત્યાંથી તે છોકરો વળાંક લેવા ગયો ત્યાં બેરથી કેરિયર સાથે સ્કૂટર અથડાણું છોકરો ક્યાંય ફેંકાઈ ગયો, ત્યાં એની ઘેરી નસ તૂટી ગઈ અને ત્યાંને ત્યાં મૃત્યુ પામ્યો. આ સમાચાર સાંભળતાં પિતાને ખુબ આઘાત લાગ્યો; જ્યાં ઘડી પહેલા આનંદની છોળો ઉડતી હતી ત્યાં અત્યારે રોડકળ મચી ગઈ.

નૃત્ય ગાન હોતા થા જિસ ઘર,
હાય હાય હો રહી વહાં,
નહિ રોટીયા ભી મિલતી,
લગતા થા પટરમ લોગ જહાં.

જે ઘરમાં આનંદના ગીતો ગવાતા હતા તે ઘરમાં હવે ભારે રૂદનના શબ્દો સંભળાવા લાગ્યા. જેને માથે દુઃખ આવી પડે તેને ખબર પડે કે દુઃખ કેવું છે! શેઠનો એકનો એક લાડકવાયો ગુણિયલ દીકરો આદ્યો જાય એના કરતાં વધુ દુઃખ કયું હોય? બધાને ખબર પડતા સૌ ભેગા થયા. આખા શહેરમાં હાહાકાર મચી ગયો, બંગલાની ઝળહળતી રોશની એકાએક અંધારામાં પલટાઈ ગઈ. હપ્તે અને આનંદ, દુઃખ અને વિવાદના ઘેરા વાતાવરણમાં પલટાઈ ગયા. પતિના

અવસાનથી નીલા તો બેભાન થઈને પડી છે, ભાનમાં આવે ત્યારે હૈયાફાટ રૂદન કરે છે. માથા પટકાવે છે, કલાક પહેલા જ્યાં ફટકડા ફૂટતા હતા, ત્યાં છાતીઓ અને કપાળ ફૂટવાની અતિ કરુણ કારમી ચીસો સંભળાવા લાગી. નીલા તો રડતી રડતી બોલે છે કુદરત આ તે શું કયું? હજી પરણ્યાને ત્રણ-ચાર મહિના થયા ત્યાં તો મારું સૌભાગ્ય કંકણ તોડી નાખ્યું! મારું સૌભાગ્ય તિલક સુધાય ભૂંસી નાખ્યું! તને મારી જરા પણ દયા ન આવી? જ્ઞાની કહે છે ક્યાં સમયે ક્યાં દુઃખ આવી પડશે તેની ખબર નથી. મુખના, આનંદના, શાંતિના દિવસો છે ત્યાં મુઠ્ઠી થાય તેટલું ધર્મધ્યાન કરી લો. મનમાં મિનારા બધા મનનાં રહી જશે. નીલા બેભાન થઈને પડી છે, ઘરમઢાસ શેઠ સાવ મુનમુન થઈ ગયા છે, જે કલાક બાદ રડતી આંખે બાપે દીકરાની અંતિમ ક્રિયા કરી. પુત્રના મૃતદેહની લડભડતી આગમાં ઘરમઢાસે પોતાના જીવનના બધા સ્વપ્ના બાળીને ખાખ થતાં બેયા.

દુઃખમાં દિલાસો દેનાર કોણ ?

શેઠને આશ્વાસન આપવા અનેક લોકો તેમને ઘેર આવતા, ત્યારે કર્મની કિન્નોસોડીને સમજેલા શેઠ વિચારતા હતા કે આ બધા કર્મના ખેલ છે. કર્મ જીવને નચાવે છે. આ સંસારમાં કોઈ કોઈનું નથી. સ્વાર્થની સગાઈ પ્રમાણે માનવી બવાઈ કરે છે. આ કાયા પણ મારી નથી તો પછી છોકરો તો મારો હોય ક્યાંથી? આ બધું સમજવા છતાં જીવનમાં ઉતારી શક્યો નથી. મારા મનમાં એક જ દુઃખ છે અને તે મારી યુવાન પુત્રવધૂનું છે. ખેર, જે સમયે જે બનવાનું હોય તે કોઈ કાળે મિથ્યા થતું નથી. લેખ પર મેખ કોઈ મારી શકતું નથી. શેઠ પુત્રવધૂને પણ હિંમત આપે છે. વહુ બેટા! હવે તું રડીશ નહિ. આપણા પાપનો ઉદય છે માટે આવું બન્યું. નાનપણમાં તારા માબાપ આદ્યા ગયા, સાસુ પણ આદ્યા

શ્રી [આત્માનંદ પ્રકાશ

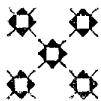
૬૪।

ગયા. છેવટે તારુ જીવન જેને ચરણે ઝુકાવ્યું તેવો પતિ પણ આજ્યો ગયો. હું સમજું છું કે તારા માટે આ આઘાત જેવો તેવો નથી પણ આપણું ભાગ્ય પરવારી ગયું. માટે હિંમત રાખ, કોઈને આજે તો કોઈને કાલે જવાનું છે, નીલા પણ ધર્મને પામેલી છે, પોતાના કર્મને દોષ દેતી મનમાં ધીરજ ધરવા લાગી. સંસારમાં માનવીના માથે કર્મસત્તાએ એવું એકેય દુઃખ નાજ્યું નથી કે સમય જતાં એ વિસારે ન પડે. જેમ જેમ સમય વીતતો ગયો તેમ તેમ નીલાનું દુઃખ અને આઘાત શમતા ગયા. ધર્મના રંગે રંગાયેલી નીલાએ તેના જીવનને ધર્મમાં જોડી દીધું.

શેડના મનમાં એ વિચારો આવે છે કે શેડાણી ગુજરી ગયા પછી હું દુઃખીયારો તો હતો. તેમા આ પુત્રવધૂનું વિધવાપણાનું દુઃખ જોવાનું આવ્યું. કેવો મારા જળજર પાપનો ઉદય ? કર્મ

વિના કાંઈ જનતું નથી. નીલા તો હવે સામાયિક, પ્રતિક્રમણ, ચૌવિહાર આદિ ધર્મક્રિયાઓ કરવા લાગી. તે સસરાને કહે છે, “ બાપુજી ! હવે આપણે રસોઈઓ જોઈતો નથી. ઘરમાં હું અને તમે બે જણા છીએ હું જાતે રસોઈ કરીશ, આ નોકરો પણ જોઈતા નથી. કામ કરવા માટે એક બાઈ રાખો ” કારણ કે તે સમજે છે કે મારું રૂપ અથાગ છે. યુવાની ખીલેલી છે, ભરયુવાનીમાં ચારિત્ર સાચવવા માટે ઘરમાં યુવાન રસોઈયો કે નોકર ક્યારેક બાધકરૂપ બની જાય માટે તેણે રસોઈયા, નોકરોને રજા આપવાનું કહ્યું— સાથે કહ્યું કે આપણે તેમને અચાનક રજા આપીએ તો તેમને દુઃખ થાય તેઓ ક્યાં જાય ? માટે આપ દરેકને એક-બે વર્ષના પગાર આપીને છૂટા કરો જેથી તેમને દુઃખ ન થાય.

(વધુ આવતા અંકે)

આજે ધનથી ભિખારી બોલ્યા છે, મનથી ભિખારી ઘણા છે. સતોષ નામના ગુણનો અભાવ અને લોભ નામના દુર્ગુણની બોલબાલા જ આમાં કારણ છે. આ બોલબાલાના કારણે ગરીબ કરતાં કરોડપતિ વધારે રીખાતો હોય, એવું જોવા મળે છે.

સાચામાં સાચી અને સારામાં સારી શાંતિ અનુભવવી હોય, તો જીવનમાં પાપોનો પ્રવેશ અટકાવી દેવો જોઈએ. પાપરહિત માણસ જેવી શાંતિ અનુભવી શકે, એવી કોઈ જ ન અનુભવી શકે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર દ્વારા સ્કોલર વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનોનું બહુમાન

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના પ્રમુખશ્રી પ્રમોદકાંતભાઈ શાહ સંસ્કૃત વિષયનું ઇનામ કુ. ઝંખનાભેન બદાણીને અર્પણ કરી રહ્યા છે. બાળુમાં ઉપપ્રમુખ શ્રી દિવ્યકાંતભાઈ એમ. સલોત તથા ટ્રેઝરર શ્રી ચીમનલાલ વર્ધમાન શાહ અને મુકેશકુમાર એ સરવૈયા દરશમાન છે. [ફોટો : મનીષ રાજપુરા]

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગરના શતાબ્દી વર્ષની શાનદાર ઉજવણી નીમિત્તે ગત તા. ૫-૯-૯૬ (જન્માષ્ટમી) ના રોજ ન્યુ એસ. એસ. સી. ૧૯૯૬ ની વાર્ષિક પરીક્ષામાં સંસ્કૃત વિષયમાં ૮૦ કે તેથી વધુ માર્ક્સ મેળવનાર વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનોને ઇનામ અર્પણ કરવાનો તેમજ કોલેજમાં અભ્યાસ કરતાં વિદ્યાર્થીઓને સ્કોલરશીપ અર્પણ કરવાનો એક બહુમાન સમારંભ યોજવામાં આવેલ હતો. સંસ્કૃત વિષયમાં ૯૪ માર્ક્સ મેળવનાર સિદ્ધાર્થ અશોકકુમાર શાહ તથા કુ. ભૂમિમેન અશ્વિનકુમાર શાહને રૂ. ૧૫૧/- ના રોકડ ઇનામ સભાના પ્રમુખશ્રી પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ (એડવોકેટ) ના વરદ હસ્તે એનાયત કરવામાં આવ્યા હતા.

સંસ્કૃત વિષયમાં ૮૦ થી વધુ માર્ક્સ મેળવનાર ૩૧ વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનોને માર્ક્સ અનુસાર ઇનામો એનાયત કરવામાં આવેલ. કોલેજમાં અભ્યાસ કરતાં ૨૨ વિદ્યાર્થીઓને સ્કોલરશીપ અર્પણ કરવામાં આવી હતી.

આ બહુમાન સમારંભનું આયોજન શિક્ષણ કમિટીના કન્વીનર શ્રી ચીમનલાલ વર્ધમાન શાહ, ઉપ-પ્રમુખશ્રી દિવ્યકાંત એમ. સલોત, મંત્રીશ્રી હિંમતભાઈ મોતીવાળા તથા સભાના સ્ટાફ શ્રી મુકેશકુમાર એ. સરવૈયા અને અનીલભાઈ શેઠે સારી જહેમત ઉઠાવી આ સમારંભને યાદગાર બનાવ્યો હતો.

— શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા વતી.

૧૨}

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ]

卐 સાભાર સ્વીકાર 卐

✽ પૂ. પં, શ્રી રત્નસુંદરવિજયજી મ. સા. દ્વારા લિખીત અને શ્રી રત્નત્રયી ટ્રસ્ટ-મુંબઈ દ્વારા પ્રકાશિત “ સરવાળો નહીં, પણ ગુણુકાર, બાદબાકી નહીં, પણ ભાગાકાર, ” પુસ્તક સભાને ભેટ મળેલ છે. જેનો સાભાર સ્વીકાર કરવામાં આવેલ છે.

✽ શ્રી સુક્રિયંદ્ર શ્રમણ આરાધના ટ્રસ્ટ — પાલીતાણા તરફથી નીચે મુજબના પુસ્તક સભાને ભેટ મળેલ છે. જેનો સાભાર સ્વીકાર કરી આ ઉત્તમ કેટીના પુસ્તકોની ભૂરિ-ભૂરિ અનુ-મોદના કરવામાં આવેલ છે. આ પુસ્તક નીચે મુજબ છે.

(૧) માર્ગદર્શક ગુરુદેવ અને આદર્શ ગરુડાધિરાજ-૫ પુક

(૬) શાંતિનો માર્ગ (૭) નીતિ વિચાર રત્નમાળા (૮) શ્રી પ્રબોધ ચિંતામણી

(૯) સુદર્શના ચરિત્ર (૧૦) શ્રી મલયસુંદરી ચરિત્ર (૧૧) આત્માનો વિકાસક્રમ અને મહામોહનો પરાજય (૧૨) શ્રી મહાવીર તત્ત્વ પ્રકાશ (૧૩) આનંદ અને પ્રભુ મહાવીર ચરિત્ર (૧૪) સમ્યગ્ દર્શન (૧૫) આત્મજ્ઞાન પ્રવેશિકા અને ધર્મોપદેશ તત્ત્વજ્ઞાન (૧૬) પ્રભુના પંથે જ્ઞાનનો પ્રકાશ (૧૭) શ્રી આત્મવિશુદ્ધિ (૧૮) શ્રી યોગશાસ્ત્ર ભાષાંતર (૧૯) ધ્યાન દિપીકા (૨૦) ગૃહસ્થ ધર્મ અને નીતિમય જીવન.

✽ તપોનિધિ પ. પૂ. ગુરુદેવશ્રી રતિલાલજી મ. સા. ના આજ્ઞાનુવર્તિની મંગલમૂર્તિ પ. પૂ. સુક્તાબાઈ મ. , ભાવયોગિની બા. પ્ર. પૂ. લીલમબાઈ મ.ની પ્રેરણાથી સાધવી શ્રી સુબોધિકા દ્વારા લિખીત “ચરિત્તાનુવલ્લી (૨૪) તીર્થંકર તથા ૧૨ ચક્રવર્તીનું ચરિત્ર) પુસ્તક હસ્તે શ્રી ભાવનાબેન પંકજકુમાર બોટાદરા તરફથી સભાને ભેટ મળેલ છે. જેનો સાદર સ્વીકાર કરવામાં આવેલ છે.

✽ દક્ષિણ કેસરી પૂજ્ય આચાર્ય ભગવંતશ્રી વિજયસ્યુલભદ્રસૂરીશ્વરજી મ. સા. ના શિષ્ય રત્ન પૂ. મુનિશ્રી કલ્પયશવિજયજી મ. સા. દ્વારા અનુવાદિત “ધર્મનું અંજન કર્મનું મંજન યાને પોઠશક ભાવાનુવાદ ” પુસ્તક શ્રી જૈન આરાધના ભવન મદ્રાસ તરફથી સભાને ભેટ મળેલ છે. જેનો સાભાર સ્વીકાર કરવામાં આવેલ છે,

✽ પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી જયાનંદ વિજયજી મ. સા. દ્વારા સંલકન કરવામાં આવેલ “શ્રી નનામી સમ્યગ્ દર્શનમ્ ” પ્રત શ્રી મહાજન પેઢી-મરાઠ (બનાસકાંઠા) તરફથી સભાને ભેટ મળેલ છે. જેનો સાભાર સ્વીકાર કરવામાં આવેલ છે.

સપ્ટેમ્બર-ઓક્ટો : ૯૬

[૬૭]

✽ પૂજ્ય મુનિશ્રી જ્ઞાનંદવિજયજી મ. સા. લિખિત નીચે મુજબના પુસ્તકો જોમ્મે પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ-ગાંધીધામ કચ્છ દ્વારા સભાને ૧૨ પુસ્તકો ભેટ મળેલ છે; જેનો સાભાર સ્વીકાર કરવામાં આવેલ છે. (૧) ધનંજય નામ માલા (૨) મોક્ષનગર કા રાજમાર્ગ (૩) સમાધાન પ્રકાશ (૪) શ્રમણોપાસક (૫) શ્રી ચતુર્વિંશતિ સ્તવન ભાવાર્થ (૬) સમાધાન કી રશ્મિર્મા (૭) વિડંબના દાયક વિધવા વિવાહ (૮) વહોરાવવાની વિધિ (૯) તીર્થયાત્રા (૧૦) ભક્તામર કથા સરિત (૧૧) જિનવાણી ઉત્તરે લ્યો બાણી (૧૨) અરિહંત કો પહેચાનો

આ ઉપરાંત નીચે મુજબના પુસ્તકો પણ સભાને ભેટ મળેલ છે. (૧) તપારાધના (૨) ધૂન લગાઓ રંગ જમાઓ (૩) સમાધાન પ્રદિપ (૪) સાધુ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર (૫) શ્રમણોપાસક (૬) બાંચો-વિચારો વર્તનમાં ફેટારો (૭) શાશ્વત મુખની ચાવી (૮) શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન સાથ (૯) ગભાપાત (૧૦) કામ એવં મોહ વિજેતા વડી જગત વિજેતા (૧૧) શિવ મુંદર (૧૨) અરિહંતને ઓળખો (૧૩) વહોરાવવાની વિધિ (૧૪) મુક્તિ કા મંગલ પ્રારંભ (૧૫) શ્રી દીપાવલી (શારદા) પૂજન વિધિ (૧૬) અરિહંત કો પહેચાનો (૧૭) શ્રી ૧૦૮ અભિષેક (૧૮) ચંપકમાલાં ચરિત્રકા (૧૯) ભક્તિ વિતરાગની ભાવના જોમ્મે આપણી (૨૦) પ્રકરણ ચતુષ્ટય (૨૧) શ્રી રાજેન્દ્રસૂરિ વચનામૃત (૨૨) મુક્તિનગરમાં પ્રવેશ (૨૩) વિડંબના દાયક વિધવા વિવાહ (૨૪) આધુનિકતા કે ચાહક સોચે વિચારે (૨૫) ભક્તામર સ્તોત્ર (૨૬) શ્રી નવ સ્મરણ સ્તોત્રાદિ સંગ્રહ (૨૭) ચંપક ચરિત્રમ્; શ્રી જગદુસા ચરિત્રમ્, શ્રી કચવન્ન શેઠ ચરિત્રમ્ તથા અઘટ કુમાર ચરિત્રમ્ સંયુક્ત પ્રત.

✽ પૂ. મુનિશ્રી ધર્મતિલક વિજયજી મ. સા. સંપાદિત પુસ્તક નં-૨ ‘શ્રી શ્રમણ સ્વાધ્યાય સુવાસ’ સભાને ભેટ મળેલ છે. જેનો સાભાર સ્વીકાર કરવામાં આવેલ છે.

✽ અહંકાર અનેકરૂપે આપણી આસપાસ ભમે છે. નમ્રતા, સેવા સુધારણાના નામે પણ એ આપણી સામે આવી શકે છે. એને મારવા જે હથિયારો ઉગામો, એ જ હથિયારોથી ક્યારેક એ આપણા હાથ કાપે છે, સૂક્ષ્મ છે - અતિસૂક્ષ્મ છે એની જાળ અને જાળવી - જાળવીને જે ન ચાલે, સતત જાગતા રહીને જે ન જીવે, તે ચેન કેન પ્રકારેણ એની જાળમાં ફસાયા વિના રહી શકતા નથી.

૧૮]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

કલ્યાણનાં સૂત્રો

૧. ‘સર્પ’ ઝેરી છે, માટે એ ભયંકર છે, એથી ચેતતા રહેજો’-એમ કહેનારને, એટલું કહેજો કે, સાથે આટલું ઉમેરતો જા. માણસ, માનવતા ભૂલે તો એ મીઠો હોવા છતાં વધુ ભયંકર છે, ઝેરી સર્પ તો અજ્ઞાનતાથી કરડે છે, પણ માનવતાવિહોણો મીઠો માણસ તો જાણી બૂઝીને કરડે છે. માત્ર કરડવાના પ્રકારમાં જ ફેર છે, પરિણામ તો બન્નેનું સરખું જ છે.

૨. જ્યાં પ્રકાશ છે ત્યાં અન્ધકારને સ્થાન નથી ને જ્યાં અન્ધકાર છે ત્યાં પ્રકાશ ન સંભવે તેમ જ્યાં જ્ઞાન છે ત્યાં વાસનાને સ્થાન નથી ને જ્યાં વાસના છે ત્યાં જ્ઞાન ન સંભવે!

૩. તરતાં શીખીને જ તારવા જળે નહિતર તમેય ફૂંચશો ને સામાને પણ ફૂંચાડશો તેમ પોતાની જાતને સુધારીને જ બીજાને સુધારવા જળે, નહિતર તમેય બગડશો ને બીજાનેય બગાડશો.

૪. લોકમાનસ એવા પ્રકારનું છે કે, એ પારકા દોષો ગણ્યા કરે પણ પોતાનો તો એક પણ દોષ યાદ ન કરે, પણ આપણે આપણું માનસ એવું કેળવવું જોઈએ કે જેથી આપણને આવા પ્રકારની વિચારણુ આવે : ‘મારા આ દોષો બતાવનાર, આ મારો ઉપકારી છે, એણે મારા દોષો ન બતાવ્યા હોત તો હું કેમ સુધરત ?’ લોકમાનસ કદાચ આપણે ન સુધારી શકીએ પણ આપણે આપણું માનસ તો સુધારી શકીએ ને ?

૫. કૌંઘના અગ્નિને શાન્ત કરવા સમતાનો ઉપયોગ કરો. માનના પર્વતને ભેદવા નમ્રતાનો સહારો લો. માયાની ઝાડીને કાપવા સરળતાનું સાધન વાપરો, લોભનો ખાડો પૂરવા સંતોષની સલાહ લો.

૬. તમે જ્યારે દુઃખમાં સપડાઓ ત્યારે આટલો વિચાર કરજો : ‘એ મને માર્ગદર્શન કરાવવા કેમ નહિ આવ્યું હોય ?’ કારણ કે જીવન દ્રષ્ટાઓ કહે છે કે ઠોકરો પણ કો’કવેળા માર્ગદર્શક હોય છે ? દુઃખ એવે સમયે તમને માત્ર આટલી જ નમ્ર શિખામણુ આપશે : ભાઈ ! આ દુઃખ એટલે તે કરેલાં કામનો જ પડયો છે !

૭. આજના લોક માનસમાં એક ઉગ્ર ભાવના પ્રવર્તે છે : કોઈ પણ કાર્યનું ફળ શીઘ્ર મળવું જોઈએ, આ ઉગ્ર ભાવનાને લીધે માણસની નજર ફળ તરફ જાય છે. પણ કાર્યની નક્કરતા વિસરાઈ જાય છે; પરિણામે નક્કર કાર્ય પણ બનતું નથી ને ચિરંજીવ ફળ પણ મળતું નથી.

૮. એ દિવસ તું કેમ ભૂલી ગયો ? જ્યારે તારું શરીર રોગથી ઘેરાઈ ગયું હતું ને પલંગમાં પડ્યો-પડ્યો તું આ રીતે ગણગણતો હતો : હે ભગવાન ! મને બચાવ. હું સાને થઈશ એટલે તારું ધ્યાન ધરીશ, પરોપકાર કરીશ, ધર્મની આરાધના કરીશ, સદાચાર ને સદ્વિચારમાં જિંદગી વ્યતીત કરીશ અને આજે તું સાને થયો એટલે એ પ્રાર્થનાને સાવ વિસરી ગયો ? ભલા માનવ ? આના જેવું બેવચનીપણું બીજું કયું હોઈ શકે ? પણ યાદ રાખજે, આ બેવચનપણાથી કુદરતની કુર મસ્કરી કરનારને, કુદરત પણ કુર રીતે જ શિક્ષા ફટકારે છે.

૯. કર્મ એ પ્રકારના હોય છે : અધમ ને ઉત્તમ ! ફળની ઇચ્છાથી કરેલું કર્મ અધમ ગણાય અને ફળની આકાંક્ષા-ઇચ્છા રાખ્યા વિના, કર્તવ્યબુદ્ધિથી, કરેલું કર્મ ઉત્તમ ગણાય.

સુનિરાજશ્રી ચંદ્રપ્રસાગરજી મહારાજ.

જૈન ધર્મથી અધોગતિ કે ઉન્નતિ ?

ગુજરાતના એક અગ્રગણ્ય સમાજ સુધારક શ્રી મહિપતરામ રૂપરામ એમ માનતા હતા કે જૈન ધર્મથી ભારતવર્ષની અધોગતિ થઈ છે.

એક વાર શ્રીમદ્ સાથે તેમનો મેળાપ થયો.

શ્રીમદ્ પૂછ્યું; ‘ભાઈ, જૈનધર્મ અહિંસા, સત્ય, સંપ, દયા, સત્વાનુકંપા, સર્વ પ્રાણી હિત, પરમાર્થ, પરોપકાર, નિર્વ્યસન, ઉદમ આદિનો બોધ કરે છે ?’

મહિપતરાય કહે: ‘હા’

શ્રીમદ્-ભાઈ, જૈનધર્મ હિંસા, અસત્ય, ચોરી, કુસંપ, રતા, કુસ્વાર્થપરાયણતા, અનીતિ, અન્યાય, છળકપટ, વિરૂદ્ધ આહારવિહાર, મોજશોખ, વિષયલાલસા, આળસ, પ્રમાદ આદિનો નિષેધ કરે છે ?’

મહિપતરામ- ‘હા’

શ્રીમદ્-‘કહો, દેશની અધોગતિ શાથી થાય ? અહિંસા, સત્ય, સંપ, દયા, પરોપકાર, પરમાર્થ, સત્વાનુકંપા, સર્વપ્રાણીહિત, ન્યાય, નીતિ, આરોગ્ય આપે અને રક્ષે એવા શુદ્ધ આહાર-પાન, નિર્વ્યસન, ઉદમ આદિથી કે તેથી ઊલટાં હિંસા, અસત્ય, કુસંપ, કુરતા, સ્વાર્થપટ્ટતા, છળ-કપટ, અનીતિ, આરોગ્ય બગડે અને શરીર-મનને અશક્ત કરે એવા વિરૂદ્ધ આહાર-વિહાર, વ્યસન મોજશોખ, આળસ, પ્રમાદ આદિથી ?

મહિપતરામ-‘ બીજાથી અર્થાત્ અહિંસા, સત્ય આદિથી ઊલટાં એવા હિંસા, અસત્ય આદિથી,

શ્રીમદ્-‘ ત્યારે દેશની ઉન્નતિએ બીજાથી ઊલટાં એવા અહિંસા, સત્ય, નિર્વ્યસન, ઉદમ, સંપ આદિથી થાય?’

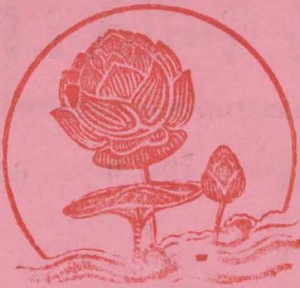
મહિપતરામ- ‘હા’

શ્રીમદ્-‘ ત્યારે જૈનધર્મ દેશની અધોગતિ થાય એવો બોધ કરે છે કે ઉન્નતિ થાય એવો ?’

મહિપતરામ- ‘ ભાઈ, હું કળૂલ કરું છું કે જૈનધર્મ જેથી દેશની ઉન્નતિ થાય એવાં સાધનોનો બોધ કરે છે. આવી સૂક્ષ્મતાથી વિવેકપૂર્વક મેં કદી વિચાર કર્યો ન હતો. અમને તો નાનપણમાં પાદરીની શાળામાં શીખતા સંસ્કાર થયેલા, તેથી વગર વિચાર્યો અમે કહી દીધું ; લખી માયું !’

Shree Atmanand Ptaknsh

Regd. No. GBV. ૩૧

અન્તર્દશઃ સચ્ચરિતોઽજ્જ્વલસ્ય
વિસક્તિમાજો જગતશ્ચ વન્ધોઃ ।
આનન્દિનો જ્ઞાનસુધાવગાદ-
ઈદૈવ મોક્ષઃ સમતારતસ્ય ॥

卐

* જે અન્તર્દર્શિ, સચ્ચરિત, વિરક્તિસમ્પન્ન
તથા વિશ્વબન્ધુ છે અને જે પવિત્ર જ્ઞાનામૃતના
અવગાહનમાં આનન્દ માણે છે, તેમ જ સમતામાં
રમણી રહે છે એને અહીં જ મોક્ષ છે.

卐

* His Emancipation is just here-
in this very visible life of his
who is with the inner eye turned
inwards, who is right-conducted,
whose mind is averse to the
worldly delusive atmosphere,
who is a friend of the world,
who takes delight in the immer-
sion in the nectar-like know-
ledge and who remains engros-
sed in equanimity.

પ્રતિ,

BOOK-POST

From,

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

૬. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ખારંગેદ, ભાવનગર-૩૬૪ ૦૦૧

તારી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ
પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.
સુદ્રક : આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.

પ્રતિક
૯૩